

10 JAAR THE ONE MINUTES

10 x 10 video's
gekozen door:

- 1999 Sabine Mooibroek
- 2000 Marjo van Baar &
Marente Lefering
- 2001 Jos Houweling
- 2002 Katja van Stiphout
- 2003 Bienneke Bennekens
- 2004 Lam de Wolf
- 2005 Meiya Lin &
Xiaowen Ju
- 2006 Anja Masling
- 2007 Ineke Bakker
- 2008 Sophie Leferink
- 2009 Ineke Bakker &
Jos Houweling

10 JAAR THE ONE MINUTES — PARS MINUTA PRIMA

In het Bureau International des Poids et Mesures in Sèvres, bij Parijs, wordt 'de meter' bewaard. Het is een staaf van 90% platina en 10% iridium met daarin twee inkepingen, waartussen de afstand precies een meter is. De lengte van deze 'X-meter' is bepaald op de Internationale Metervergadering van 1875 en sindsdien niet meer veranderd. Het is het ijkpunt voor alle meetapparatuur ter wereld.

Het is een fascinerend idee: een stuk metaal dat eigenlijk een set afspraken is en dat, onder de juiste omstandigheden bewaard, al zo lang een waarheid vertegenwoordigt. Ik zou er wel eens naar willen kijken, hem willen vasthouden, terwijl ik weet dat ik daar niets mee opschiet. Het is een abstract ding: een meter wordt pas een meter wanneer hij in iets vertaald wordt. Een meter snelweg, tapijt, lengte van een kind, wollen draad, een bakstenen muur of de afstand tussen u en mij.

In hetzelfde gebouw wordt ook de tijd bewaard: een tijdschaal, die eigenlijk het gemiddelde is van tweehonderd atoomklokken ter wereld. In gedachten kun je tweehonderd klokken horen tikken, en uit het ritme dat dan vanzelf komt bovendien, zou je seconden en minuten kunnen destilleren.

Ik pleit voor een derde kast, daar op dat Bureau voor Maten en Gewichten. Een One Minutes kast, waarin alle One Minutes bewaard en aangevuld worden. Meer dan 12.000 filmpjes van een minuut zijn het al en elke week worden het er meer. In de hoeveelheid moet een nieuwe waarheid, een nieuwe standaard schuilen – een standaard die geen set afspraken is, maar die door iedereen ter wereld die een videocamera vast kan houden op elk moment veranderd kan worden.

Op 1 oktober 1999 om middernacht vindt de eerste uitzending van 'De Eénminuten' plaats op de Amsterdamse kabeltelevisie. Een nieuw maandelijks programma met kunstenaarsfilmpjes van precies een minuut lang.¹ Het is een idee van de master kunstopleiding het Sandberg Instituut. De mogelijkheid om éénminuten-filmpjes te maken en te tonen wordt één van de vele expositiemogelijkheden die het instituut zijn kunststudenten biedt. Zo kunnen ze snel ervaring opdoen, verschillende ideeën uitproberen en daar meteen een podium voor vinden: het is een heel duidelijk uitvloeisel van de onderwijsopvatting van initiator en directeur van het Sandberg Instituut Jos Houweling.

Het is een bescheiden initiatief, want elke maand om middernacht een item op de lokale televisie in Amsterdam - dat is zichtbaar en onzichtbaar tegelijk. En het is niet helemaal origineel; er bestonden al kleine festivals voor filmpjes van één minuut in Brazilië en Italië.² 'Een historisch moment!' juicht de organisatie alvast³; wie niet heel erg zichtbaar is kan ongestoord juichen.

In dat kleine initiatief, makkelijk over het hoofd te zien, zit een keihard, glanzend, gaaf begrip: de minuut. Een Latijnse bepaling. Pars minuta prima, 'het eerste kleine deel' van een uur. Zestig seconden (de 'seconde' is het tweede of volgende deel). Een hele oude tijdsmaat, een zestigste van een vierentwintigste van een etmaal.

Belangrijker dan de leeftijd van de minuut is zijn wereldwijde gebruik. Talen, valuta, lengte- en inhoudsmaten, jaartellingen verschillen, maar alle klokken ter wereld draaien in minuten. Ieder mens kan daardoor, zonder op de klok te kijken, vrij nauwkeurig een minuut aanvoelen. Minuten zitten in ons gebakken. Een minuut, dan kun je je tanden poetsen. Wachten tot het water kookt.

De kippen voeren. Inparkeren en met al je spullen in je tas de auto verlaten. De voorpagina op koppen lezen. Soep op smaak maken. Het kind er eindelijk uitpersen. Wachten op de lift. Menukaart scannen. Dralen voor een vervelend telefoontje. Sari omknopen. Sms ontvangen en beantwoorden. Bijkomen uit coma of de laatste adem uitblazen. Minuut, minuut, minuut.

De kracht van een goed idee is dat het in wezen hetzelfde blijft, ongeacht de omstandigheden. Het kan zich aanpassen, uitdijen, meewaaien, nieuwe betekenis krijgen, uit het zicht raken en weer terugkeren. Als het echt een goed idee is, zal het steeds een nieuwe plaats voor zichzelf vinden, zonder daarvoor van gedaante te hoeven veranderen. Met 'de één minuut' had de organisatie van The One Minutes⁴ goud in handen. Dat niet alleen: ze gebruikten dat goud ook goed. Ze ontptopten zich tot de ideale handelsreizigers in minuten.

De minuut bleek voor kunstenaars en al snel voor anderen ook een mooi formaat om ideeën uit te proberen, vormonderzoek te doen, een statement te maken of de kijker op de proef te stellen. Het was een ideale bouwsteen waarmee tv-uitzendingen, feestelijke avonden of tentoonstellingen konden worden gemaakt.

Het bleek ook een goed concept om de wereld mee in te trekken. Een video van een minuut maken is overal uit te leggen en dat deed de organisatie dan ook – vooral nadat The One Minutes op initiatief van Sophie Leferink ging samenwerken met Unicef en er een 'jongerenpool', de One Minutes Junior, werd opgericht.

Hoe groot de taalbarrière ook is, een minuut begrijpt iedereen. Daardoor is de drempel om eraan te beginnen laag. In Marokko vielen de jongeren aanvankelijk van hun stoel van het lachen toen de workshopdocent ze uitlegde dat ze een film van een minuut gingen maken. In IJsland was een minuut kort genoeg om niet te bevriezen tijdens

de opnames. In Amsterdam, 2002, kwam de tienjarige Tamatea per trein met zijn moeder naar de 'Last Minute Balie' in het Nederlands Media Instituut. Hij wilde een minuut maken waarin George Bush, Saddam Hussein en James Bond samen zouden optreden.

In Azerbeidjan, Xiamen, Cairo, Athene, Addis Abeba, Hanoi, Calcutta... de anecdotes stapelen zich snel op als workshopdocenten vertellen over hun werk in de hele wereld, maar hebben één ding gemeen: het lukt altijd, en deelnemers zijn enthousiast. Ook als de barriere te groot lijkt (zoals dat leek voor Chinese studenten die nooit anders hadden gedaan dan volgens precieze instructies naaktstudies schilderen) geeft 'de minuut' toegang.

Wat klein begon groeide dus heel razendsnel tot een organisatie die wereldwijd opereerde. Zusterorganisaties ontsproten ⁵, televisiezenders, kunstbeurzen en filmfestivals adopteerden onderdelen van The One Minutes en gaven er hun eigen invulling aan.

De organisatie, waarvan de kern uit slechts vier personen bestaat ⁶, plantte zich voort op Al Quaidachtige wijze, in een soort cellenstructuur. Iedereen die iets met The One Minutes te maken had kreeg snel veel verantwoordelijkheid en de ruimte om het evenement, de workshop of de expositie deels naar eigen inzicht in te vullen. Zo werden culturele verschillen niet weggepoetst, maar geïncorporeerd. Als het in Xiamen (de stad waar The One Minutes in een vroeg stadium voet aan de grond in China kreeg) de gewoonte is om tussen de prijsuitreikingen door opvoeringen van klassieke dans en zang te laten horen, dan wordt dat gedaan. De combinatie met de nieuwe, soms tegendraadse filmpjes zorgde voor een bijna surrealistische happening.

De geschiedenis van The One Minutes vertoont niet alleen in zijn manier van organiseren en verspreiden die evolutie-achtige trekjes. Ook de manier waarop

met 'de minuut' omgegaan werd zou Darwin tevreden stemmen. Aanvankelijk werd geprobeerd de bouwsteen te veranderen. Er kwamen Drieminutenfilmpjes, later Tiensecondenfilmpjes, voor op de mobiele telefoon. 'Die periode beschouwen we als afgesloten' besloot de organisatie. Vervolgens werd de bouwsteen ingezet voor nieuwe projecten. 'Open camera'-minuten waar het publiek zelf een minuut kon maken, stadsporetten waaraan verschillende kunstenaars een minuut bijdragen, boekverfilmingen van een minuut, 'split screen'-minuten waarin de filmgeschiedenis werd gehermonteerd, een boek verhalen en gedichten over een minuut, uitzichten uit rijdende treinen van een minuut. Wat lukt gaat door. Wat mislukt, sterft af.

III

Om The One Minutes werden vanaf het begin allerlei jassen gehangen die correspondeerden met de 'state of the art' van die tijd. Die veranderde nogal in het eerste decennium van The One Minutes. Het was de definitieve en grootschalige overgang van analoog naar digitaal, en van een wereld vol snoeren naar het draadloze tijdperk. Juist door die revolutie hoopte de hardware zich aanvankelijk om ons heen op, als stuifsnieuw in een hoek.

In onze huiskamers stonden computers en faxapparaten, cassetterecorders en cd-spelers, telefoons met kringelsnoeren op de tafel en een dik mobieltje (met antenne) in de zak. Van downloaden hadden we nog niet gehoord, van c.d.'s branden al wel. Voorzichtig kochten gewone mensen een digitale foto- of videocamera. Misschien zelfs al een webcam. De eerste I-pod werden in 2001 in Nederland verkocht en kostten bijna duizend gulden, omgerekend 399 euro. De gevolgen van die revolutie waren belangrijker dan de apparaten waarmee dat gepaard ging.

Persoonlijke gevolgen: in hoog tempo moesten mensen wennen aan het 'overal bereikbaar zijn', aan het multi-taken, aan de openbaarheid die ineens voor iedereen bereikbaar was. Iedereen kon gaan bloggen. Iedereen kon beroemd worden⁷. Iedereen kon ook gezien worden. De wereld als een constant open oog.

Politieke gevolgen: de aanslagen op de Twin Towers in 2001 hadden mede zoveel impact doordat talloze cameraatjes de ramp vastlegden en de beelden bijna direct en vanuit zoveel standpunten de wereld over gingen. Democratie werd een ruimer begrip: dictaturen konden hun grenzen niet meer dichthouden. De digitale, draadloze informatiestroom kroop immers overal doorheen. Afgelopen jaar verspreidde Twitter twee miljoen berichtjes over de onrechtmatig verlopen Iraanse verkiezingen. Toen de Iraanse regering twitter.com blokkeerde, schoten duizenden mensen van over de hele wereld Iraniërs te hulp door ze een digitale 'vluchtroute' via hun computer te bieden en zo toch de berichten te verspreiden. The One Minutes werden tijdens die omwenteling steeds anders geduid. Het begon, zei oprichter Jos Houweling, als 'een reactie op de beeldcultuur, reclame, het werk van Veejays en internet'⁸. Wat dat internet precies ging brengen was nog niet bekend, maar de notie van verwantschap was er.

In meer beschouwende zin werden de The One Minutes in (of juist tegen) de traditie van de videokunst geplaatst. Kunstcritici zagen met opluchting hoe er eindelijk een strakke, korte vorm werd gesteld tegenover de ellenlange en vaak dodelijk saaie videokunst van rond de eeuwwisseling⁹. Was de videominuut soms het nieuwe 'less is more'? Of was het, doordat nu zelfs met elke mobiele telefoon gefilmd kon worden, het net zo'n laagdrempelige uitingsvorm als 'het tekenen' geworden?^{10,11}

Ook bleek The One Minutes zich niets aan te trekken van de traditionele manieren van vertoning. Critica Tineke Reijnders herinnerde aan de videocassettes die buiten de

officiële kanalen om de wereld over gestuurd werden, als voorbode van de wereldwijd uitwaaiende One Minutes.¹² Het idee van 'interactiviteit' beheerste niet alleen de media maar ook de beeldende kunst in het begin van de 21-eeuw. Zou The One Minutes niet juist een tegengewicht kunnen bieden? Ofwel: 'Kunnen we het accepteren om, al is het maar een minuut, niét de controle te hebben?' vroeg mediaconservator Bart Rutten zich af.¹³

En nu Hyves, Twitter, Facebook en YouTube gemeengoed zijn is er de neiging om The One Minutes ook weer daarin een rol toe te dichten. 'De nieuwe generatie ademt beeld en geluid', zegt Jan Vaneessen, filmcriticus en presentator van de Vlaamse One Minute Awards¹⁴. Even je dag resumeren, je vrienden op de hoogte stellen, de voortgang van een project melden of je hart uitstorten: dat kan in een minuutje, het kan à la minute en het kost maar een minuut om te bekijken. De Eenminuut valt samen wat al die media doen: snel, kort en kernachtig je boodschap overbrengen en verspreiden, eenvoudig en laagdrempelig. Het is allemaal waar en tegelijkertijd onzin. Over tien, twintig jaar namelijk zijn vrijwel alle begrippen en interpretaties in deze tekst verouderd, behalve die ene: de minuut. Omdat 'de minuut' altijd te begrijpen valt, ook als de kunst of de hele wereld dat niet is, kun je je eraan vastklampen als een drenkeling aan een stuk drijfhout.

Omdat 'de minuut' als idee net zo solide is als de Gulden Snede, de tegenstelling van zwart-wit of het Lego-blokje, is de basis ijzersterk. Het is namelijk op zichzelf niet goed of slecht. Het is een vorm waarin ideeën een plaats kunnen vinden. De kritiek (en die is er meermalen geweest, van buitenaf en van binnen) dat er te weinig kwaliteit in The One Minutes zou zitten, wil dan ook maar geen stand houden. Die kritiek kwam meestal uit de kunstwereld; de wieg van The One Minutes. Maar door de manier van verspreiden en de enorme toegankelijk van 'de minuut' is

The One Minutes al lang meer dan kunst alleen. Het kan kunst zijn, maar ook een sociologisch experiment, een hartenkreet of een emancipatoir middel. Het houdt zich niet aan conventies die in de kunstwereld gelden en dat is juist zo verhelderend.

Zelf kreeg ik de deksel op de kunstcriticus-neus toen ik in 2008 het Today Art Museum in Beijing binnen liep, waar The One Minutes een grote tentoonstelling organiseerden in het kader van de Olympische Spelen. Bijna 800 filmpjes uit 90 landen waren er te zien. Net als de andere bezoekers zonk ik neer op de kleedjes die voor de schermen hingen, en ging met The One Minutes mee op reis. Wat ik zag waren een soort chirurgische incisies in een land: piepklein, particulier, soms onbegrijpelijk, altijd intens. Als Westers opgeleide kunstcriticus stond ik met lege handen, omdat deze beelden helemaal niet in mijn kader en instrumentarium hoefden te passen. Ik zag een Afrikaanse manier van vertellen, een Scandinavisch kleurenpalet, Aziatische humor en Russisch geweld en nog veel meer in zeer gecondenseerde vorm, vlak naast en door elkaar heen. Toen ik naar buiten ging was ik geen kunstbeschouwer meer, maar een – beetje verwarde, beetje duizelige - wereldburger.

IV

Het kan niet anders dan met een favoriet eindigen. Mijn favoriete minuut. Een oude vrouw wil de straat oversteken in Parijs. Alles om haar heen loopt en rijdt, terwijl ze wacht. Ze is niet alleen heel oud maar ook heel erg krom. Haar lijfje helt in een hoek van zestig graden naar voren. Haar beige baret komt niet boven de handgrepen van de auto's uit die haar van heel dichtbij passeren. Groen licht. Daar gaat ze. Met een straf tempo schuift ze over de zebra. Voor even draait alles om. Nu staat alles stil terwijl zij alleen, het hoofd vooruit, als door een tunneltje in de tijd naar de

overkant schuift. Ze haalt het en het geraas herneemt zich. Zoveel minuten die je zou kunnen noemen; zoveel minuten ook die je nooit zult zien. Maar sommige minuten blijven haken, keren terug, zoals deze 'Avenue de Clichy' ¹⁵. En die blijven dan altijd bij je, als een parel in je geheugen. Aan u nu om de uwe te vinden.

Sacha Bronwasser

Vertaling Janey Tucker

/

- 1 In 1998 was ook al eens een uur met Eenminuten voor de lokale televisie gemaakt, maar 1-10-1999 datum markeert het begin van Eenminuten als organisatie.
- 2 Festival Do Minuto in Brazilië claimt het oudste festival voor films van een minuut te zijn, sinds 1991.
- 3 Jos Houweling, Verenigde Sandbergen nr 9, 1999
- 4 Het initiatief 'De Eénminuten' werd in 2002 een stichting en heet sindsdien The One Minutes.
- 5 zie de site www.theoneminutes.org
- 6 Directeuren Jos Houweling en Sophie Leferink, programmeur Ineke Bakker en coördinatoren, Bieneke Bennekers en Anja Masting
- 7 Zangeres Esmée Denters was de eerste 'YouTube-ster'. Ze kreeg een platencontract in 2007, nadat zij vanuit haar slaapkamer dagelijks filmpjes van zichzelf, waarin zij voor de webcam liedjes zong, op YouTube plaatste.
- 8 Jos Houweling in De Verenigde Sandbergen nr 9, 1999
- 9 'Ziende blind', Lucette ter Borg en Sacha Bronwasser, de Volkskrant, 18 oktober 2001
- 10 Sacha Bronwasser, De Verenigde Sandbergen nr 27, 2004
- 11 'Eenminutenmoetheid', Marina de Vries, de Volkskrant, 5 juni 2008
- 12 Artikel Tineke Reijnders in Parkett nr 70, zomer 2004.
- 13 Bart Rutten, De Verenigde Sandbergen nr 27, 2004
- 14 De Verenigde Sandbergen nr 49, Special Edition Future, Februari 2006
- 15 Avenue de Clichy, Spijker en Splinter, 2002

GESCHIE- DENIS VAN THE ONE MINUTES

1998

- Twee studenten van het Sandberg Instituut maken een uur lokale televisie met behulp van vrienden die allemaal één minuut maken, samen een uur. Later bleek dat één minuut video al eerder was bedacht in de jaren 70, daarna in Brazilië, daarna Italië. Een goed idee ontstaat soms in meerdere hoofden tegelijk. De twee studenten van toen werken nog steeds voor The One Minutes.

1999

- Eerste uitzending van The One Minutes een maandelijks programma van een uur op de Amsterdamse kabel in samenwerking met het Nederlands Instituut voor de Mediakunst (toen Montevideo).

2000

- Eerste expositie en awardsuitreiking van The One Minutes tijdens de alternatieve kunstbeurs Kunstvlaai, Westergasfabriek Amsterdam.

2001

- De eerste workshop in het maken van One Minutes in Xiamen, China.
- Opnieuw een awardsuitreiking voor de beste video's in Paradiso, Amsterdam. Vanaf toen zijn er jaarlijks awardsuitreikingen georganiseerd in Paradiso waarbij telkens een andere kunstenaar de regie en vormgeving verzorgde.

2002

- De Biënnale van De Een Minuten in het Centraal Museum te Utrecht. Uit 26 landen werden de beste minuten getoond.
- Eerste televisie uitzending in China over The One Minutes.
- Start van The One Minutes junior in samenwerking met Unicef en de Europese Culturele Stichting

2003

- Eerste junior workshops in Budapest, Tbilisi, Casablanca en Berlijn.
- Tentoonstelling "Classic One Minutes" in het Nederlands Instituut voor de Mediakunst.
- Een week The One Minutes in vijf huiskamers en diverse openlucht-bioscopen in Vlissingen tijdens Film by the Sea.
- Oprichting stichting The One Minutes

2004

- Eerste workshop in India en Suriname
- Lang artikel Tineke Reynders over The One Minutes in Parkett no 7-

2004

- One Minutes tentoonstelling Club 11 TPG post gebouw Amsterdam
- Start 10 sec. video, gestopt in 2006 wegens tijdsgebrek

2005

- Awardsuitreiking en expositie in Xiamen, China in samenwerking met Fujian TV en het C.E.A.C.
- Bijdrage The One Minutes aan de Wonderkamers in het Gemeentemuseum Den Haag
- Screening genomineerden voor The One Minutes awards in Caixa Forum, Barcelona
- Vertoning Chinese One Minutes op verschillende locaties tijdens het China Festival Amsterdam

2006

- NPS Arena zendt wekelijks One Minutes uit
- Presentatie van The One Minutes in National Center of Contemporary Art, Moskou
- Tentoonstelling in de digitale studio van het Institute for Contemporary Arts, Londen
- Pilot landententoonstelling in Biz Art, Shanghai
- One Minutes landen festival in Het Ketelhuis, Amsterdam
- Nederlands-Belgische One Minutes avond De Brakke Grond, Amsterdam

2007

- Eerste editie van The Belgian Open in Gent. De Belgische tak van de jaarlijkse One Minutes awards.
- Genomineerden en winnaars van The One Minutes worden getoond op andere minutenfestivals: Videominuto, Italië / One Minutes film and videofestival Aarau, Zwitserland / Do Minuto in Sao Paulo, Brazilië
- Start van The One Minutes Afrika met workshops in Senegal, Kameroen, Nigeria, Oeganda, Burkina Faso, Mali en Marokko
- One Minutes van junioren worden uitgezonden door 10 Europese televisie-omroepen.
- Serie One Minutes workshops en presentaties in verschillende Chinese steden: Hangzhou, Shanghai, Chongqing en Beijing

2008

- Aantal junior workshops bereikt een hoogtepunt van 25 workshops in 25 landen.
- World One Minutes tentoonstelling in het Today Art Museum, Beijing. 840 video's uit 90 landen. Reist dan door naar Prato, Lissabon en Brussel: eerste samenwerking met het Vlaams-Nederlands huis deBuren in Brussel
- Presentatie en debat over de door China gecensureerde One Minutes in De Balie, bij de VPRO en in het Groninger Museum
- Presentatie World One Minutes boek
- Wekelijkse uitzending tijdens zomerprogrammering Holland Doc 24/ VPRO
- 40 presentaties van verschillende One Minutes compilaties over de hele wereld op festivals, televisie en tentoonstellingen

2009

- Succesvol vervolg World One Minutes tentoonstelling in Kaapstad, Maputo en Sao Paulo
- Start van de City One Minutes i.s.m. Holland Doc 24/ VPRO. Startvoortretten van 120 steden die zijn te zien op www.cityoneminutes.org en zullen worden tentoongesteld in Shanghai tijdens World Expo 2010
- The One Minutes TRAIN wordt als serie getoond tijdens de Biënnale in Venetie

- Workshops in vier Russische steden in voorbereiding op grote presentatie in 2010
- 10 jaar The One Minutes in Kunsthal KAdE in Amersfoort
- 10 jaar The One Minutes in New York als onderdeel van de expositie Going Dutch
- Jaarlijkse awards wordt verschoven naar maart 2010 en zal plaatsvinden in het Dutch Culture Center in Shanghai

2010

- Afrikaanse One Minutes en One Minutes Split Screen Art Cinema worden vertoond op het Internationaal Rotterdam Film Festival
- City One Minutes presentatie in kunstencentrum De Garage, Moskou
- De jaarlijkse One Minutes awards in het Dutch Cultural Center in Shanghai ism East China Normal University en Shanghai TV
- City One Minutes tentoonstelling in Shanghai, Kaapstad en Brussel

/

Nikolin Bujari, Miljano Hetemi, Blerta Meta, Gjirrokastër Video Bureau, Su Tomesen, Merina Dervishi, Faiz Hazi & Naim Chebil, Manel Chaoui, Loumaissa Slami, Sarah Ben Mohamed, Sanny Overbœke, Niscia Bouabcha, Manel Chaoui, Areg Azatian, Karen Pirverdian, Arevik Avanesian, Ani Navasardian & Tsomank, Janna, Gayane Yeghiazarian, Araks, Kamyar Kojouri, Margaritta Harutyunian, Zara Minasova, Sophia Danielian, Ikzo Finzi & Liza Boeva, Gor Baghdasaryan, David Babayan, Aram Chobanian, Narineh Daneghyan, Armen Avetissian, Erika Shakariants, Vanuhi Javrushian, Carlito Profet, Wilfred Jansen, Karel Goedgedrag, Kevin Schuit, Merwin Bremono, Matisse de Jong, Ryan Oduber, Ken Wolff, Xavy Hardjopawiro, Glenda Tromp, Danilo Geerman, Brendan Lee, Kate Blackmore, Mireille Astore, Bonnie Dixon and Alex Smeets, Christian Thompson, Matthew Bradley, Kay Abude, Christopher Koller, Daniel von Sturmer, John Hughes, Khaled Sabsabi, Min-Hye Cho, Robin Fox, Nick Selenitsch, Guy Benfield, Clint Dixon & Dan Wood, Jessica Lucas, David Keating, Fanny Futterknecht, Eva Vasari, Nilbar Güres, Sophie Wagner, Michael Fabsich, Alexander Vittorio Papsch, Gunel Nagafzade, Kamran Hasanov, Rza Agasiyev, Ellada Kiryakulova, Nusabe Pireliyeva, Orkhan Isayev, Zou Liang, Voerman & Vermeulen, Hao Xin Jian, Wang Yanjun, Wang Yun Lan, Xue Zenghui, Luo Ruinan, Gilles Frenken, Lei Li, Zhifei Yang, Jin Ling, Floor Kortbeek, Zhao Chunliang, Ben Verschooris, Sophie Vanhomwegen, Sancho Hemelsoen, Ophelie Tailleur, Nathalie Teirlinck, Jelle Stroo, Anton Setola, Akin Beyazi, Jonas Jatidjan, Sjoerd Tanghe, Willem Pirquin, Daniel van Hauten, Petri de Schepper, Lysandre Begijn, Bruno Goosse, Bart Verraest, Katrien Vanderlinden, Thomas Goorden & Lies van der Auwera, Pavel Dundas, Joris Bergmans, Luk Slaets, Messieurs Delmotte, Dunya Herzog, Alite Thijsen, Pierre Segoh, Séraphin Zounyekpe, Elise Daubécour, Koma Eza, Roger Somegbe, Dominique Zinkpé, Abdel Aziz Akambi, Genie Creatur, Marcela Rivera, Raquel Schwartz, Douglas Rodrigo Rada y Gabriel Acevedo, Roberto Unterladstaetter, Alejandra Alarcón, Sanja Krizan, Mirza Delibegovic, Temra Pavlovic, Adis Mrcic, Stefan Pavlovic, Kostana Banovic, Rik Möhlmann, Joao Angelini, Christiano Metri, Adams Carvalho, Olivia Brenga, Pablo Ilvento, Rogério Bittencourt, Kahuê Campion Rozzi, Marcelo Kertész, Fernando Bianchi, Sylvain Barré, Carlos Tche, Marcelo Paulin Gabriel, Gregório Graziosi, Adriana Machado, Guilherme Valentim, Ricardo Santini, Lucas Barreto, Fernando Huck, Eduardo Srur, Melina Pierro, Tito Livio Meyer, Everton Sebben, José Ronaldo Vieira, Neno Belchev Belchev, Cvetan Georgiev Krastev, Naiden Kolchev, Cvetan & Georgi Krastev, Viktor Petkov, Dima Stefanova, Isaac OQuédraogo, Papa Adama, Songré Estelle, Zombré Prosper, Hounhouenou Gaston, Ad van Bilsen, Ouedraogo Hélène, Kambou Koundjoro Gabriël, Hannah Oul-Hadj, Serge Iboudo, Laura Martin, Helen Cahng, Thera Barnett, Corina Gamma, Monika Kackovic, S.E.Barnet, Goddy Leye, Ruth Belinga, Boris Nzebo, Essombe 2 Sawa,

Aser Kash, Vincent Assiga, Achilleka Komguem, Guy Wouete, Lucfoster Diop, Francis Bundin, Gaga Justine, Hervé Youmbi, Matthew Chisholm, Joe Hambleton, Vox Pop, Urbania, David Hlynsky, Tania Ursomarzo, Demetre Eliopoulos, Flemish Beauty, Chris Kennedy, Matthew Taylor, Derek von Essen, Evan Tapper, Izabel Barsive, Jennifer Canary, Eng Chuen, Brian McKenna, Larissa Fassler, Karin Hazé, Tessa Joosse, Pablo Trujillo, Michelle Letelier, Leonardo Orellana, Alvaro Matamala Riquelme, Jota Diban, Francisco Leiva, Evelyn Fahrenkrog, Andres Serrano Briceño, David Quezada, Jorge Solis, Luis Perez, Fernando Sepulveda, Valentina Serrati, Rodrigo Saquel, Wei Na, Wu Zhi Qiang, Mo. C, Zang Chi, Yang Zhifei, Wie Tian Qing, Tang Nanan, Gao Yan, Guyue, Luo Fei, Li Sha Sha, Chen Wei, Hong Yan Shen, Chen Chuanxi, Wang Wei Jie, Chen Wei, Tang Ming Wei, Xue Jinliang, Xianyi, Huang Yonggen, Zang Xiaodong, Haolang, Xiang Feng, Xu Jingjun, Li Le Fang, Fu Wei, He Qing Lu, Guo Gui Yu, Chong Zi, Wang Mei, Xiong Chao, Pang Zi, Zhang Bo, Holly Zhou, Landry Koko, Agnes Mbiya, Gloria Ramazani, Kanku Kabamba Angel, Martine Mayani, Charles Kisolokele, Otompotom, Vedran Samanovic, Spartak Dulic, Dario Bardic, Sasa Zec, Luka Hrgovic, Lina Kovacevic, Mladen Buric, Sonja Vuk, Toni Mestrovic, Irena Skoric, Jorge de León, Javier Castro, Luis Cárciga, Yanelis González, Esteban Bruzón, Andrés Rojas, Johanne Gómez, Ernesto René y Kirenea Legón, Yolyanko William, Glenda León, Geraldine Orta, Jorge Luis Santana, Lukas Hajek, Zuzana Hrivnakova, Anita Somrova, Vilem Novak, Blanca Surisova, Yael Ben Horin, Kristine Hymöller, Jette Hye Jin Mortensen, Ditte Soria, Henrik Busk, Thomas Bagge, Jens Bäckvall, Berend van Hattum, Tine Beijer, Jonas Sjowall Haxo, Lelou Kjaerulf, Jean Beining, Ahmed Atef, Omar Soliman, Sarah Ehab, Karim Shabaan, Mostafa Khaleed, Mohamed Hatem, Ahmed Badr, Meera Omar, Sara Abdallah, Ziad Tareq, Mohammed Hanij, Kai kaljo, Jaan Toomik, Hendrik Krinal, paulius petraitis, Alissa Snaider, Janar Raidla, Oula Järvensivu, Milla Pulska, Anssi Pukkinen, Tuomo Tuovinen, Jani Turunen & Henkka, Max Juntunen, Timo Vaittinen, Dafna Maimon, Minna Bengs-Shrestha, Kristiina Heimonen, Superia United (Sami Kesikallio, Antti Brunn), Bruno Lefebvre, Romain Claris, Olivier Gonnet, Lamotte Benjamin, Mathieu Hubert, Spijker en Splinter, Thierry Mandon, Sassoon Nicolas, Caroline Lasson, David Gigauri, Tamara Tsatsiashvili, Irakli Svanidze, Giorgi Tabatadze, Nik Usha, Luiza Laperadze, la Bakhtadze, Brückenbau, Dobo, George Baramidze, Tamuna Geliashvili, Ana Riaboshenko, Florian Göttke, Elmar Vestner, Anja de Jonge, Verena Loewenhaupt Kaltenbach, Anja Masling, Franz Wanner, Astrid Menze, Regina Kelaita, Stephanie Kratz, Sabine Käßler, Carolina Feix, Maarten Isaak de Heer, Nasos Stavropoulos, George Vaviloussakis, Maria Zervou, Katerina Mitri, Pantelas Makkas, Myrto Vounatsou, Stelios Dexis, Angeliki Tsompanelli, Giorgos Grypaios, Michael Ebert, Konstantinos Vasiliou, Antonis Pittas, Nikos Salamouris, Aimilia Mouzaki, Lila Maragoudaki,

Anna Vasof, Lia Petrou, Konstantinos Pardalis, Orestes Charos, Jorgos Loukakos, Maria Paschalidou, Roula Vidali, Yang Junling, Chen Chun, Zhong Su, Guo Yi, Liu Heng, Zhong Wei, Paek Ji Hee, Csaki Laszlo & Palfi Szabolcs, Réka Harsányi, Nora Gergely, Erdei Zsuzsi & Homoki Attila, Judit Kajel, Erwin Van der Werve, Thóra Sólveig Bergsteinsdóttir, Gígja Reynisdóttir, Viktoria Guðnadóttir, Helgi Thorsson, Henrik Linnet, Sandeep Chugh, Sundeep Bali, Jatla Siddhartha, Divya Dadlani, Ton van Zantvoort, Shubhra Joshi, Eko Nugroho, Fleur Boonman, Andy Seno Aji, Ineke Bakker, Hanura Hosea, Tintin Wulia, Zohreh Eskandari, Mostafa Heravi, Saman Amini, Sam Yazdanpanah, Atousa Bandeh Ghasabadi, Jessie Hayden, Aoife Dunne, Francis Wasser, Aoife Donovan, Daniel Lloyd, Sadashini Moodley, Clare Herbert, Sinéad Tyrrell, Declan Hurley, Ruby Mogale, Joëy Ingersoll, Shai Persil, Shiri Lanton, Lior Lerman, Tal Porat, Jonathan Shohet, Shani Tamari, Tammi Leibowitz, Avi Krispin, Steven de Jong, Tal Amitai, Yehudit Mizrahi, Shalom Amira, Simone Lecca, Progetto Antenna, Emanuele Ponzio (ape5) + Miky Ry, Federico D'Orazio, Marco Di Noia, Claudio Sinatti & Retina. it, Guido Giacomo Baroncelli, Massimo Lovisco, Anna Franceschini, Francesco Borghesi, Paolo Zucca, Elisa Campanelli, Rosso Vs Azz & Isian, Nico Angiuli, Andrea Abbatangelo, Lorenzo Fernandez, Corrado Bungaro, Takako Hamano, Kotaro Tanaka, Yuji Matsumoto, Masaaki Yokoyama, Yousuke Sano, Kyoko Inatome, Al-Khatib, Dana Al -Nofouri, Sabreen Abu Shakra, Maha Katami, Rania Shalabi, Swleman Al-Talahmi, Rudina Xhaferi, Florent Mehmeti, Adrian Morina, Lirak Celaj, Rilind Latifi, Sokol Ferizi, Anne Donenko, Pavel Potashov, Rinat Tuhvatshin, Chingiz Narynov, Rinat Tuhvatshin, Talgat Berikov, Kalle Diivniex, Martins Koks, Krieva Kalne, Martins Rudzitis, Janis Vitolis, Joseph Kai, Joseph Fadel, Nadim Hejeili, Joan Salem, Joe El-Hajj, Ahmad Koborsi Viktoras Gundajevs, Sandra Kazlauskaitė, Nerijus Rimkus, Simona Trilikauskaitė, Robertas Nevecka, Jonas Lozuraitis, Asta Ostrovskaja, Elina Lihaceva, Antanas Dombtovskij, Gundajevs, Tadas Vidmantas, Igne Alebaitė, Dragana Zarevska, Mirna Arsovska, OPA (S.Stevceska & D. Saraginojski), Hristina Zafirovska, Boris Petrovskij, Elena Petkovska, Nikola Tanurovski, Jovan Balov in collaboration with German artist Tim Deussen, Andre Gorgievski, Jovce Krstiteljce, Jovan Jonovski, Vanja Dimitrova, Ali Nishan, Mohamed Jazeer Jamaal, Alex Maskall, Ahmed Shamin Nizam, Lenny Maskall, Fathmath Nazzyra, Amadou Sanogo, Oumou Sankaré, Ouassa Pangassy Sangaré, Adama Traoré, Alima Diop, Ulric Roldanus, Zaza & Ramon, Branko Gómez-pa, Zárate Arguëlles, Mariana Cué, Karla Carballar, Linda Bannink, Samia Bensaïd, Zakaria Boujalil, Said Es-Saada, Amnellah Chajadine, Zakaria Chorfi, Kabbaj Youssef, Lamhibi Chafika, Sabrou Omar, Yassine Hassoune, Chokrallah Reda, Said En-Nidam, Kaoutar Mouhmy, Bouchra Cherkab, Safa Farih, Fatima Ezzahra Dahri, Imad Talil, Wassila Maamer El Bourachdi, Imane El Afia, Youssef Tahiri, Sara Cuedari, Wafae El Hakimi, Latifa Id Massaou, Badri

Ayoub, Lamli Rabil, Kalamour, Emidio Josine, Agnes Martins, Boaventura Mause, Inocência Buchili, Celestino Chuquela, Nelson Mondlana, Ivan Khan, Joel Seie, Anselmo Zimone, Francisco Roia, Pedro Timbe, Nilton Abreu, Nicky Zwaan, Michal Butink, Gerben Kruk, Allard Zoetman, Tammuz Binshtock, Aukje Dekker, Maarten Ploeg, Guido van der Werve, Persijn Broersen, Jennifer Tee, Martin Takken, Joris Nouwens, Eelco Brand, Margit Lukacs, Ramon Coelho, Thijme Breukers, Jeroen Wollaars, Gerrit Dragt, Nils Mühlenbruch, Arno Coenen, Lotje van Lieshout, Ayo Adewunmi, Pet Krydz-Ikwuemesi, Chinyere Odinukwe, Emmanuel Chinedu, Ozioma Onuzulike, Christopher O Onyeneke, Richard Elekwa, Erasmus Onyishi, Collins Njoku, Chike Obeagu, Tony Ezeadichie, André Austvoll, Anita Myhre, Inger Alfnes, Andrea Wold Bangstad, Synne, Rikke, Martine, Andreas Schille, Elin Austbo, Ramon Bautista, Dante Dizon, Angelo Suarez and Costantino Zicarelli, Claudine Rodriguez, Ivan Despi, Andrei Salud, Anka Witkowska, Kinga Kielczynska, Andrzej Rafalowicz, Katarzyna Miron, Agnieszka Golebiowska, Oliwia Bac, Emilia Kurylowicz, Piotr Blajerski, Micha Wojtasik, Katarzyna Agospowicz, Przemyslaw Swida, Tomasz Partyka, Pawel Korbus, Maciek Stepinski, K.A.K.O, Cláudia Rita Oliveira, Elsa Loff Almeida, Edgar Santinhos, Paula Albuquerque, Joana Pinho Neves, Cátia Salgueiro, Rita Figueiredo, Miguel Gonçalves Mendes, Rui Avelans Coelho, Maria Joana, Dora Cruceiro, Dragos Albu, Malina Denisa Omut, Cernei Ioan Ovidiu, Alexandra Mateescu, Radivoievici Rad, Slava Mizin, Garai Gabor & Kostil Danila, Roman Klochkov, Andrey Silvestrov, Dmitry Bulnygin, A.Aziz Seck, Fatou Kandé Senghor, Bass Sagna, Amsatou Diallo, Jacques Daniel Ly, Diariétou Ka, Fabacary Assymby Coly, Cyrille de Campos, Djibril Goudiaby, Massaër Dieng, Vava M. Stojadinovic, Dubravka Zivkovic, Marija Jovic, Miladin Colakovic, Radak Vladislav, Mihajlovic Milos, Spasojevic Vuk, Sheng Xiao Chen, Wenjie Hu, Nan Wu, Yuese Shi, Hanbing Zhang, Shi Feng, Wang Hui Li, Xia Xiao Qing, Su Wen, Shen Zhen, Fang Xiaodong, Qin Jiing, Chen Ziting, Guan Lili, Jiang Yingying, Lin Xiyang, Tang Jia Jia, Xiong Yi Neng, Huang Shu, Guo Xing Jie, Shen Xiaoxia, Shen Feng, Zhu Wenxuan, Zheng Li, Zang Ying, Melvin Ho, Linda See Bee Leng, Melvin He Shihaou, Janneke Küpfer, Sundararaman Madhumita, Milan Balog, Jana Mináriková, Peter Czikrai, Iveta Grófová, Martin Jenca alias zltý/cello, Michal Pastier, Ashot Haas, Alexandra Kalisová, Veronika Obertová, Viera Cakanyová, Peter Skala, Kamil Kollárik, Andrej Aleksiev, Martin Zembery, Vesna Bukovec, Tanja Vujinović, Zvonka Simčič, Marija Mojca Pungercar, Bojana Križanec, Kolja Saksida, Robertina Šebjanič, Nataša Berk, Miha Vipotnik, Rene Rusjan, Marko A. Kovačič, Damijan Kracina, Saša Nabergoj, Toni Poljanec, Mimi Cherono Ng'ok, Mishkaah Roberts, Philippa Herrmann, Kemang Wa Lehulere, Kitty Dorje, Jacqui Rea Dichabe, Nompumelelo P. Khalishwayo, Ndikhumbule, Mark Williams Lumala, Ruby Mogale, Dathini Mzaziya, Vuyile Vuyiya, Lerato Motene, Raul Bajo,

Francisco Lencina Sanchez, Felicidad Garcia, Jaime Munarriz, Axel Iglesias, Gustavo Vitores Lemos, Jasmina Llobet, Luis Fernandez Pons, Miguel Medina, Simon Wunderlich, Daniel Reyes, Sergio Moran Sanchez, Ho Wai Fong, Carlos Llavata, Patrick Tjon, Christine Boksteen..Breeveld, Daniël Djojoatmo, Lorain Karsodjojo, Soeharto Kromosetiko, Tapasia Daryanani, Dwight Fernandes, Neil Fortune, Kitling Tjon Pian Gi, Raquel Yhap, Glenn Fung Loy, Magnus Monfeldt, Etta f Säfve, Stina östberg, Birgitta Steger, Sessa Englund and Sara, Oskar Nilsson, Pontus Eklund, Pia Wergius, Jennifer Pettersson, Anna Andersson, Jens Nilsson, Antti Savela, Ed van der Elsen, Anneke Hilhorst, Helmut Dick, Cyrill Gfeller, David Burch, Filippo Lubiato, Andrée Julika Tavares, Fabian Gamper, Lukas Gähwiler + Livio Dainese, Christoph Menzi, Danja Erni, Sabina Speich, Tobias Nölle, J.C.Campell Marco Bowald, Martin Zimmermann, Anwary Msechu, Beatrice J. Punqwe, Daniel Nyalusi, Berrums Mwaijengo, Chaiba Kombo, Samuel Obae, Kamil Mingü, A. Heleka, Gamze Hakverdi, Ece Durmaz, Duygu Nas, Bulut Pirdal, Glycdurdyyew Yazmuhammet, Yusup Taganow, Geldiyew Pälwan, Maksat Yagmurov, Timur Babajanow, Shady Muhammet Atahanow, Mughisha Paul, Julius Anuari, Henk Jonker, Bright Ssebakka, Joseph Kagada, Dwelling places ministries, Lida Bratvak, Nadejda Narchynskaja, Anna Yeliseyeva, Denis Stepura, Ludmila Danlyuyk, Khrystyna Dubnytska, Neha Tahir, Lubna Khan, Hiba Hashmi, Mohammed Billawal, Madiha Asif Kapandia, Daniel Bevan, David Prior, Joseph Hallam, Martin Rath, Sweetie Rall, Michael Day, Katie Davies, Kenneth Hay, Seetha A. (Moorland Productions), Rose Butler, Tom Meeten, Sean Reynard, Rachel Tweddell, Jason Dee, Vivian Wenli, Irina Danilova, Hiram Levey, Martijn Oostra, Matti Havens, Anne Verhoijzen, Mark Kadota, Olivia Sophie van Leeuwen, Farah Rahman, Bil Thompson, William Farancz, Abdusalomova Sevara, Oleg Frolova, Malohat Toxtayeva, Denis Andreev, Khakimova Aziza, Meiya Lin, Qiu Yi Lin, Shen Hong Cai, Lin Xi & Fish, Ying Jian, Jinjing, Zhifei Yang, Minlan, Fang, Masaaki Yokoyama, Andreas Templin, Anky van der Heijden, Constant Dullaart, Min Ji Sook, Mieke Gerritzen, Amir Admoni, Irina Birger, Yaniv Shmeltzer, Masayuki Watanabe, Bárbara de Azevedo, Dirk Driessen, Kuno Terwindt, Kun Jia, Patrick Wilen, Rachel de Boer, Jonathan Moss, Maria Michailidou, Thomas Mohr, Sonia Armaniaco, Milica Denkovic, Romain Claris, Camilla Heath, Kevin Eversen, Wittwulf Y Malik, Frank ter Horst, Patrick Gofre, Wang Hong, Ting Zhaoaya, Jean Beining, Mark Kadota, Chafika Lamhibi, Miquel M. Rato, Olivia Glebbeek, Evelien Krijl, Angki Purbandano, Anja Masling, Prana Bibbering, Lukas Baca, Rogier Roeters, Miyachi, Anne Milne, Nick Cope, Renee van Trier, Ana Mendes, Tryggve Lundberg, Bente Elise How Lode, Patrick Bergeron, Monika Vreca, Lenka Klimešova, Olga Koroleva, Klaus Haas, Yuri Mazejev, Philipp Edelhoff, Martijn Oostra, Ingken Wagner, Gaia Bartolini, Dorien de Wit, Martina Mezak, Bruno Goosse, Jo Mitchell, Suzan Krammer,

Emeka Ogboh, Peter Adam, Janine Uprichard, Georgi & Cvetan Krastev, Joanna Zajac-Slapnicar, Pedro Torres, Andrzej Rafalowicz, Joana Bastos, Bienenke Benekers, Bureau Zeezicht, Marina Chernikova, Philipp Edelhoff, Alicia Felberbaum, Eugenia Fratzenkova, Fritz/Frasl, Elena Goray, Arnoud Van Den Heuvel, Xiao Qin Huang, Kristina Kersa, Geertje Klaver, Susan Lanting, Goddy Leye, Oona Libens, Michiel De Mik, Rene Rusjan, Paola Sacchetto, Levi van Veluw.

/

Colofon

Publicatie

KA series

05 The One Minutes

Kunsthall **KAdE** Amersfoort Smallepad 3, 3811 MG Amersfoort

Tentoonstelling catalogus en dvd The One Minutes in Kunsthall **KAdE**

10 jaar The One Minutes

28 November 2009 - 15 Februari 2010, 24 pagina's

Productie Ineke Bakker, Bienenke Benekers, Lilian Bense,

Jos Houweling, Kristina Kersa, Heerko van der Kooij,

Sophie Leferink, Anja Masling, Judith van Meeuwen,

Robbert Roos, Katja van Stiphout, Nancy van Vooren

Auteur Sacha Bronwasser

Vertaling Janey Tucker, Diesse (CH)

Grafisch Ontwerp Koehorst in 't Veld

ISBN 978-94-90153-06-9

Alle activiteiten van **KAdE** worden financieel mogelijk gemaakt door twee hoofdsponsors:

De Amersfoortse & Yokogawa Europe B.V.

Met bijzondere dank aan:

© catalogus Kunsthall KAdE Amersfoort

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeleevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige ander manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

www.theoneminutes.org
www.cityoneminutes.org
www.theoneminutesjr.org
www.kunsthalkade.nl

KAdE | Kunsthal in Amersfoort